

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Τὰ ἐρνιθεσκαλισματά του κ. Δημ. Καμπούρογλου. Τί ήταν ἡ «Ἀγγλικὴ καμπούρα». Πῶς ἐξηγήθηκε τὸ μυστήριον. Ὁ ἰσοδύναμος... φεικτικὴς Μιχαλάς. Πῶς ἀναστάτωνε τὸ Πανεπιστήμιον. Πῶς πήρε τὸ δίπλωμα του. Καὶ πῶς ἐπέδρακε ἐφίππος στὸ ἵδρυμα !... Ἡ πετυχημένη ἀπάντησις τοῦ Ἀποστολάκη, κλπ. κλπ.

ΝΑΣ ἀπὸ τοὺς πρὸ κακογράφους λογίους μας εἶνε καὶ ὁ σοφὸς ἱστορικός κ. Δημ. Γρ. Καμπούρογλος. Εἶνε τόσο κακογράφος, ποὺ πολλὰς φορὰς δὲν βγάδι καὶ ὁ ἴδιος αὐτὰ ποὺ γράφει βιαστικά.

Ἔτσι μιὰ μέρα, ψάχνοντας στὸ σημειωματάριό του, διάβασε τὴς λέξεις : «Ἀγγλικὴ κομπόυρα ! Κι' ἔσπαζε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ βρῆ τί ἐσημαίνε αὐτὴ ἡ φράσις, γιὰτι καμιά κομπόυρα, ὄχι μόνον Ἀγγλική, ἀλλὰ καὶ... Ἑλληνική, οὔτε ἤξερε οὔτε θυμόταν...

Τὴ στιγμὴ ἐκεῖνὴ μῆκε στὸ γραφεῖο του ἡ γυναῖκα του καὶ τοῦ εἶπε :

—Δημητράκη, μὴν τὸ ξεχνᾶς, σήμερον γιορτάζει ἡ κομπόυρα μας ἢ Ἀγγελική.

Τότε ἀμέσως βρῆκε ὁ «Δημητράκης» τὴν ἐξηγήσι τῆς... κομπόυρας. Εἶχε γράψει στὸ σημειωματάριό του, γιὰ νὰ θυμηθῆ, τὴ γιορτὴ τῆς κομπόυρας του : «Ἀγγλικὴ κομπόυρα» καὶ τὸ διάβασε : «Ἀγγλικὴ κομπόυρα» !...

***

Μιά Γαλλίς εἶχε πάρει ὡς σύζυγον ἕναν Ἕλληνα, ὅταν ἐκεῖνος σπούδαζε στὸ Μοριελιέ, καὶ σὰν ἤρθανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἄρχισε νὰ μαθαίνει τὰ Ἑλληνικά.

Ὅταν νόμισε ὅτι τελειοποιήθηκε περὶ τὴν γλῶσσαν μας, ἀπεράσισε νὰ... ἐλενηθεροκοινωνήσῃ, νὰ μιλήσῃ δηλαδὴ καὶ «δημοσίᾳ» τὰ Ἑλληνικά. Καὶ ὡς ἤμεραν τῆς ἐνάσχεως ὥρισε τὴν 25ην Μαρτίου.

Στὴ δεξίωσι λοιπὸν ποὺ ἔγινε στὸ Δημογεῖο τῆς πόλεως, τὴ συστήσανε σὲ διαφόρους κηρύους καὶ στὴν ἐρώτησι κάποιου, τί ἐργασία κάνει ὁ κύριός της, ἡ Ἑλληνίζουσα Γαλλίς ἀπάντησε :

—Ὁ κύριός μου εἶνε κτήσιος γιαντρός !

Ἦθελε νὰ πῆ...«κτηριάτρος».

Κι' ἀπὸ τότε δὲν ξαναμίλησε περὶ τὰ Ἑλληνικά !...

***

Ἐδῶ καὶ παραπάνω ἀπὸ 30 χρόνια στὸ Πανεπιστήμιον ἦταν ἕνας φοιτητὴς...ἰσοδύναμος, Μιχαλάς ὀνομαζόμενος.

σὺν τὴν χήρα : «Ὅλα ὅσα ἔχω στὴν κάσα καὶ στὴν Τράπεζα ὀρίζω νὰ περιελάβουν στὴν ἀγαπητὴν μου οὐζυγον Ἐστέλλαν. Τῆς ἀνήκουον. Ἐγὼ τὰ ἐκέρδιμα μὲ τὴν ἐργασίαν μου, ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἐρύλαζε. Ἄς εἶνε εὐλογημένη γιὰ τὴς φροντίδας, μὲ τὴς ὁποῖες μὲ περιέβαλλε ὅλη τὴ ζωὴ, ποὺ ἐξήραμε μαζῶν...

—Ἀγαπημένε μου ἀνδρούλι ! ἀναστάναιξεν ἡ κ. Ἐστέλλα, χίνοντας ποτὰμ τὰ δάκρυα.

Καὶ ὁ συγγενής, ποὺ διάβαζε τὴ διαθήκη, συνέχισε :

«Παρακαλῶ τοὺς φίλους μου καὶ τοὺς συναδέλφους μου νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδεῖα μου, συνοδεύοντάς με στὴν τελευταία μου κατοικία. Τοὺς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων γιὰ τὸν κόπο τους. Μα...

Ἐκεῖνος ποὺ διάβαζε τὴ διαθήκη σταμάτησε.

—Αυτὸν ; εἶπε ἀνεπίμονα ἡ κ. Ἐστέλλα. Διαβάστε παρακάτω... Τί εἶνε αὐτὸ τὸ «μὰ» ;

—Δηλαδή... μοιροῦναισι ὁ συγγενής της... δηλαδή... Καλύτερα νὰ διαβάσετε μονάχι σας.

Ἡ χήρα ἄρπαξε τὸ χαρτί ἀπὸ τὰ χεῖρα του καὶ νὰ τί ἐδιάβασε :

«Μὲ ἡ τελευταία μου θέλησις εἶνε ἡ ἐξῆς : Ζητῶ ρητὰ καὶ κατηγορηματικά νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ τὴν κηδεῖα μου ἡ γυναῖκα μου...».

Αὐτὴς ἡ τελευταίησι σειρὰ τῆς διαθήκης ἦσαν ἰσογραιμισμέναι, πράγμα ποὺ ἔδειχνε πῶς ὁ μακαρίτης τοὺς ἀπέδιδε πολλὴ σημασία.

—Μὰ ! Καὶ γιὰτι νὰ μὴν παρακολουθῆσω ἐγὼ τὴν κηδεῖα του ; εἶπε, ζαρώνοντας τὰ φρύδια, ἡ κ. Ἐστέλλα ;

Τὸ γιὰτι τὸ ἐξηγοῦσι ἡ τελευταία σειρὰ τῆς διαθήκης :

«Αὐτὴ τὴ φορὰ, εἶχε γράψῃ ὁ μακαρίτης, θέλω νὰ βγῶ μόνος, χωρὶς τὴ γυναῖκα μου, ἀπὸ τὸ σπίτι...».

Ἔτσι καὶ ἔγινε, πράγματι. Ὁ μακαρίτης Φιλλιάρ κουβαλήθηκε στὴν τελευταία του κατοικία χωρὶς τὴ συντροφία τῆς συμβίας του...

Ἐπιτέλους !... Εἶχε γλιτώσει ἀπὸ τὸ βάρος της, ἀπ' τὴ σκοτοῦρα της, ἀπ' τὸ μπλεῖλό της !... Οὐφ !...

Ὁ Μιχαλάς αὐτὸς δὲν εἶχε καμιά σχέσι οὔτε συγγένεια, οὔτε μὲ τὸν ἐκ Λαζωνίας πολιτευτὴν κ. Μιχαλίαν, οὔτε μὲ τὸν συνώνυμόν του ἱατρὸν τοῦ Παιραῶος κ. Μιχαλάην. Ὁ Μιχαλάς τῆς ἱστορίας μας ἦταν Ἀθηναῖος.

Στὸ Πανεπιστήμιον ἄλλο τίποτε δὲν ἔκανε, παρὰ νὰ ξεσηκώσῃ τοὺς φοιτητὰς κατὰ τὸν καθηγητὴν, νὰ γίνετα ἄρχηγος τῶν διαφόρων στάσεων καὶ πρωτοπόρος ὄλων τῶν φοιτητικῶν ταραχῶν, ποὺ γίνόντουσαν τότε.

Ὅταν ἔγιναν τὰ «Ἐδαγγελιακά» ὁ Μιχαλάς ἐξελέγη καὶ...Φοροάρχος τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ καθηγηταὶ ὅμως τοῦ Πανεπιστημίου — ὁ Μιχαλάς ἦταν φοιτητὴς τῆς Νομικῆς—ἐβέβαιοντες ν' ἀπαλλαγῶν ἀπὸ αὐτοῦ καὶ νὰ γλιτώσῃ ἔτσι τὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ ἕναν τέτοιον φασαριῶν, ἐπέδρασαν σὸν τότε γραμματεῖα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀποστολάκη νὰ τὸν πείσῃ νὰ δώσῃ ὅπως ἔδωκε ἐξετάσεις καὶ νὰ πάρῃ δίπλωμα.

Πράγματι ὁ Ἀποστολάκης τὸν συνέστησε μιὰ μέρα καὶ τοῦ εἶπε :

—Ἐ, Μιχαλέ, ἀκόμα δὲν ἔδωκες ἐξετάσεις γιὰ δίπλωμα ;

—Καὶ πῶς νὰ δώσω, ἀφοῦ δὲν διάβασα ποτέ !...

—Μὰ !... Γί' αὐτὸ στενοχωροῦσαι ; Ἐγὼ θὰ σὲ περάσω...ἀφόρητος ποῖ !... Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς !... Ἐγὼ, ὅπως ἔφερες, τὰ μέσα στοὺς καθηγητὰς.

Σὲ λίγες μέρες, νὰ σοῦ ὁ Μιχαλάς στὸ ἐδώλιον τοῦ ἐξεταζομένου.

—Τί ἦσαν αἱ «Νεαραῖ», τὸν ἐρωτᾷ ὁ μακαρίτης ὁ Θεοφανόπουλος, καθηγητὴς τότε τοῦ Ρωμοῦτοῦ Δικαίου.

—Παλακίδιας τοῦ αυτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ !... ἀπάντησε ἀναδέστατα ὁ Μιχαλάς.

Ἔτσι ἀπάντησε καὶ στὴς ἐρωτήσεις τῶν ἄλλων καθηγητῶν καὶ περιεμνε φυσικά τὴν ἀπόρρητόν του, ὅταν τὸν συναντᾷ ὁ κλητὴρ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ ἀναγγέλλει ὅτι... ἐπέτυχε μετὰ πολλῶν μάλιστα ἰσπανίων !

Ὁ Μιχαλάς ὅμως δὲν ἔχωνενε τὴ μεγάλην του αὐτὴ ἐπιτυχία. Ἐπὶ πλέον καταλάβε ἴσως τί τοῦ ἐπίστανε, γιὰ νὰ γλιτώσῃ τὸ Πανεπιστήμιον ἀπὸ τὸν μπλεῖλό του.

Πάει λοιπὸν σ' ἕνα φίλον του, τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῦ δώσῃ ἀμέσως τ' ἄλογό του, τὸ παίρνει καὶ μιὰ καὶ δὲν τὸ πηγαίνει στὸ... Πανεπιστήμιον.

Ὅταν τὸν εἶδε ὁ Ἀποστολάκης νὰ μπαίνει μέσα στὴν αὐλὴ τοῦ Πανεπιστημίου μὲ τὸ ἄλογο, τοῦ φώναξε θυμωμένως :

—Ἐ, Μιχαλέ, τί εἶν' αὐτὸ !... Ἄλογα μὲς ἔφερες ἐδῶ πέρα !...

—Κύριε Ἀποστολάκη, τοῦ ἀπάντησε ὁ Μιχαλάς, ἔφερες τί σκεψήθηκα ; Ἐγὼ καὶ τὸ ἄλογο μου τὰ ἴδια Νομικά ἔφεροναι. Λοιπὸν, ἀφοῦ εἶνε ἔτσι, πῶρα κα' αὐτὸ νὰ πάρῃ τὸ δίπλωμά του !...

Τότε περὶ ξέσπασε ὁ Ἀποστολάκης καὶ τοῦ εἶπε :

—Μὰ ἔφερες, φίλτατε, ἐμῆσι τὰ διπλώματα δὲν τὰ δίνουμε στὰ ἄλογα. Τὰ δίνουμε μόνο

στοὺς...γαϊδάρους !

***

Ὁ κ. Δημ. Καμπούρογλου γιόρτασε πρὸ ὀλίγου καιροῦ τὴν...δύδων τασητρίδα του !

Ὁ Καμπούρογλος γεννήθηκε στὰς 14 Ὀκτωβρίου 1852 καὶ ἀρρώθως τὴ βρεθεία ἐκεῖνὴν ποὺ μιὰ μεγάλη φιάλλα, ποὺ ἔγινε στὴν Ἀθήνα, γιγρῆμιος μιὰ κολῶνα ἀπὸ τὸ νὰν τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Τὸ περιστάτικὸ αὐτὸ ἔχων ἔπ' ὄμην ὁ πατριτὴς κ. Δροσίνης, ἔκπελλε ἀπὸ τὴν Κηφισσιὰ...τηλεγραφικῶς τὸ κατωτέρω ἐπάγραμμον πρὸν κ. Δημητράκη, τὸ ὁποῖον διαβάσθηκε στὴν αἰθουσα τοῦ «Πατριαριστοῦ», τὴν ὥρα ποὺ γινόταν ἡ ἐορτὴ τῆς ἡδοντατικῆς τοῦ Φαλεροῦ καὶ ἀκουραστοῦ λογοτέχνου καὶ ἱστορικοῦ :

Τὴ μέρα ποὺ γεννήθηκες γκρεμιστικὴ ἢ κολῶνα. Στὴ θέσι τῆς στυλῶθης. Ἐθ' φθᾶσις τὸν αἶμα !

